

DE VALLEI 23-7-73 ZONDER NACHT

De vallei van « L'Eau Rouge », de even vermaarde als fascinerende startplaats van zoveel races, overstroomde van de kijklustigen ter gelegenheid van de tiende « moderne » 24 Uren van Francorchamps. Een rusteloze mensenstroom bewoog zich van de schilderachtige bocht van L'Eau Rouge, door het attractiepark heen opwaarts naar de haarspeldbocht van La Source. Eens daar, keerde de beweging zich om. Onrustig. Op zoek naar sensatie, naar afsisseling. Een mensenmierennest, haast 100.000 eenheden. Maar de echte sfeer, het ware aspect dat hen naar Francorchamps en speciaal naar de vallei van L'Eau Rouge lokt, ligt in het vallen van de duisternis. Over L'Eau Rouge echter valt geen nacht. Daar priemt het licht, afkomstig van de sprookjesachtig verlichte standen, de tribunes, het attractiepark en de publiciteit, als een ververende koepel, de nacht in. Maar dit licht reikt slechts tot de virages Combes. Eens daar voorbij zijn het enkel de verstralers van de auto's die het zwarte lint door het Ardense landschap belichten. In de vallei wordt het nooit nacht. Daarbuiten wel. Soms vol onwezige, ingebeelde dingen, nu een nacht vol kille, ijzige raliteit.

Velen zullen het slechts veel later of nu vernomen hebben dat te 22.50 u. drie interventiewagens en een ziekenwagen uitrukten. Insiders weten daar een

konklusie uit te trekken. De BMW 3,0 CSL, bestuurd door de Duitser Joisten, beukte in de bocht van Masta op de vangrail. De wagen werd teruggeprojetteerd naar het midden van de piste, alwaar een niets vermoedende Alfa Romeo nogmaals op de verongelukte wagen inreed. Maar nog was het niet genoeg. Twee achterop volgende auto's konden de wrakken niet meer vermijden en werden eveneens betrokken in het ongeval, evenwel zonder erg voor de piloten. De eerstgenoemden werden op slag gedood. Een half uur later reed Larini zijn Alfa-Romeo te pletter op de vangrail van Combes en vloog in een naburige weide. Hij werd in allerhaast opgenomen en geopereerd in de heilkundige tent van Stavelot. Zijn toestand is uiterst kritisch. In de vallei merkte men niets; daar ging het feest voort. « The show must go on », 47 minuten over middernacht verongelukt Raus te Combes. Met een verbrijzelde ruggewervel wordt hij uit de wagen gehaald en naar het ziekenhuis van Bavière overgebracht.

In de vallei worden de feestvierders moe. Enkelen sluimeren in, zomaar in de weide, onbeschut. Of toch, beschermd door die enorme lichtkoepel die alle zwartgalligheid wegstraalt.

De luidsprekers zingen nog « Et surtout ne m'oublie pas » dan slapen ze in en keren terug naar hun onwezenlijke dromen

Walter ROMBOUTS